

Bryssel den 12 maj 2026
(OR. en)

9192/26

Interinstitutionellt ärende:
2026/0117 (NLE)

ANTIDISCRIM 46
COCON 21
COHOM 73
COPEN 173
DROIPEN 81
EDUC 158
FREMP 165
JAI 568
MIGR 126
SOC 255
STATIS 38

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	12 maj 2026
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2026) 237 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 20:e möte, vad gäller de slutsatser som riktas till vissa parter om deras tillämpning av den konventionen och vad gäller valet av ledamöter till expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet när det gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning

För delegationerna bifogas dokument – COM(2026) 237 final.

Bilaga: COM(2026) 237 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 12.5.2026
COM(2026) 237 final

2026/0117 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

**om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i
partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av
våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 20:e möte, vad gäller de slutsatser som
riktas till vissa parter om deras tillämpning av den konventionen och vad gäller valet av
ledamöter till expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet
när det gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning**

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det 20:e mötet i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*Istanbulkonventionen* eller *konventionen*) den 2 juni 2026. Ståndpunkten gäller 1) partskommitténs planerade antagande av nio utkast till slutsatser riktade till nio parter om deras tillämpning av konventionen, och 2) det planerade valet av fem ledamöter till expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (*Grevio*).

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Istanbulkonventionen

I Istanbulkonventionen fastställs ett heltäckande och harmoniserat regelverk för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet i och utanför Europa. Konventionen trädde i kraft den 1 augusti 2014.

EU undertecknade konventionen i juni 2017 och slutförde anslutningsförfarandet den 28 juni 2023 genom deponeringen av två godkännandeinstrument, vilket innebar att konventionen trädde i kraft i EU den 1 oktober 2023. EU anslöt sig till konventionen med avseende på frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet, dvs. frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning¹ samt straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*². Samtliga EU-medlemsstater har undertecknat konventionen och 22 av dem har ratificerat den³.

2.2. Partskommittén

Partskommittén⁴ är sammansatt av företrädare för de parter som anslutit sig till konventionen. Parterna måste eftersträva att till sina företrädare utse experter i högsta möjliga befattning inom arbetet för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet⁵. De uppgifter som anförtrotts partskommittén finns förtecknade i artikel 1 i dess arbetsordning⁶. Den 1 oktober 2023 blev EU part i konventionen och som sådan medlem av partskommittén (artikel 67.1 i konventionen).

1 Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

2 Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement, EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

3 Ratificeringsläget den 27 april 2026: AT (2013), BE (2016), CY (2017), DE (2017), DK (2014), IE (2019), EL (2018), ES (2014), EE (2017), FI (2015), FR (2014), HR (2018), IT (2013), LU (2018), MT (2014), NL (2015), PL (2015), PT (2013), RO (2016), SI (2015), SV (2014), LV (2023).

4 Partskommittén – Istanbulkonventionen – Bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (coe.int).

5 Artikel 2.1 b i partskommitténs arbetsordning, 6 Dokument IC-CP(2015)2, antaget den 4 maj 2015.

2.3. Istanbulkonventionens övervakningsmekanism

Genom Istanbulkonventionen inrättas en övervakningsmekanism som ska säkerställa att parterna effektivt genomför dess bestämmelser⁶. Syftet är att bedöma hur konventionen tillämpas i praktiken och att ge parterna vägledning. Övervakningsmekanismen består av två skilda, men samverkande, organ: den oberoende expertgruppen (*Group of Experts on Action against Violence against Women and Domestic Violence* – Grevio) och partskommittén.

Grevio är en oberoende grupp av experter som har i uppdrag att övervaka tillämpningen av Istanbulkonventionen i varje enskilt land i enlighet med artikel 66.1 i konventionen. Övervakningsförfarandet fastställs i artikel 68 i konventionen. I enlighet med artikel 68.1 i konventionen är nya parter skyldiga att lämna in en rapport (baserad på ett frågeformulär som har utarbetats av Grevio), med detaljer om de lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som har vidtagits för att ge verkan åt konventionen. Grevio utarbetar en rapport om de åtgärder som den berörda parten har vidtagit för att tillämpa konventionen och lämnar förslag om hur parten kan hantera identifierade problem⁷.

På grundval av Grevios rapport och i enlighet med artikel 68.12 i konventionen får partskommittén anta rekommendationer som riktas till parten i fråga om tillämpningen av konventionen och fastställa en frist för partens svar om genomförandet av rekommendationerna. På grundval av denna bestämmelse har partskommittén antagit rekommendationer till parterna som gör åtskillnad mellan åtgärder som bör vidtas så snart som möjligt, med ett krav på återrapportering inom en treårsperiod, och åtgärder som, även om de är viktiga, inte behöver vidtas lika omedelbart. I slutet av treårsperioden måste parten återrapportera till partskommittén om sina framsteg i genomförandet av de rekommendationer som riktats till den. På grundval av denna rapportering, och eventuell annan information som erhållits, utarbetar partskommitténs sekretariat⁸ slutsatser om genomförandet av rekommendationerna i förhållande till varje part som är föremål för översyn, vilka sedan antas av partskommittén.

2.4. Val av ledamöter till Grevio

I enlighet med artikel 66 i konventionen består Grevio av 15 ledamöter. Dess ledamöter väljs av partskommittén bland kandidater som nominerats av parterna för en mandatperiod på fyra år, som kan förnyas en gång. Grevios ledamöter väljs bland parternas medborgare, med beaktande av en jämn könsfördelning och geografisk jämvikt samt tvärvetenskaplig sakkunskap.

Genom Istanbulkonventionen gavs Europarådets ministerkommitté i uppdrag att fastställa förfarandet för val av ledamöter till Grevio. Den 19 november 2014 antog ministerkommittén resolution CM/Res(2014)43 om regler för valförfarandet för ledamöterna i expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Grevio)⁹. Grevio antog sin egen arbetsordning 2015¹⁰.

6 Artikel 1.2 i Istanbulkonventionen.

7 Artikel 68.10 i Istanbulkonventionen.

8 Det tillämpliga förfarandet för övervakning av tillämpningen och rapporteringen fastställs i *Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties* (inte översatt till svenska), antaget av partskommittén den 13 april 2021, IC-CP/Inf(2021)2. 10 Ingår i dokumentet IC-CP(2024)10 rev.

9 CM/Res(2014)43.

10 Arbetsordning (ändrad).

Fem nya ledamöter förväntas bli invalda i Grevio under partskommitténs möte den 2 juni 2026. De kommer att inneha mandatet från och med den 1 september 2026 till och med den 31 augusti 2030. Valet kommer att anordnas i successiva omgångar. Varje part, även EU, kommer att ha lika många röster per omgång som det finns platser kvar att tillsätta i Grevio. I första omgången får varje part följaktligen avge fem röster. Om en ledamot väljs i den omgången får varje part avge fyra röster i den andra omgången osv. Omgångarna fortsätter tills fem Grevio-ledamöter har valts med en majoritet av de giltiga avgivna rösterna.

Den 21 april 2026 delade partskommitténs sekretariat, i dokument IC-CP(2026)2, namnen på och meritförteckningarna för de kandidater som parterna nominerat i det val som planeras till den 2 juni 2026. Enligt dokumentet har 13 parter nominerat 15 kandidater till de 5 tillgängliga platserna. Av de 13 nominerande länderna är 11 EU-medlemsstater.

3. DE PLANERADE AKTER SOM SKA ANTAS AV PARTSKOMMITTÉN

3.1. De nio utkast till slutsatser

Vid sitt 20:e möte den 2 juni 2026 planerar partskommittén att anta följande nio utkast till slutsatser (*utkast till slutsatser*):

- (1) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Bosnien och Hercegovina som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)4 prov.
- (2) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Cypern som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)5 prov.
- (3) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Estland som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)6 prov.
- (4) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Georgien som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)7 prov.
- (5) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Tyskland som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)8 prov.
- (6) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Island som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)9 prov.
- (7) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Norge som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)10 prov.
- (8) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Rumänien som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)11 prov.
- (9) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Schweiz som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet C-CP(2026)12 prov.

3.2. Det planerade valet av fem ledamöter till Grevio

Vid sitt 20:e möte den 2 juni 2026 planerar partskommittén att välja fem Grevio-ledamöter som kommer att inneha sitt mandat från och med den 1 september 2026 till och med den 31 augusti 2030.

3.3. De nio utkast till slutsatser från partskommittén som enligt planerna ska antas

Utkasten till slutsatser riktar sig till nio parter och innehåller slutsatser om deras genomförande av tidigare rekommendationer. De gäller berörda institutioners och den offentliga förvaltningens genomförande av konventionens bestämmelser. Unionen har anslutit sig till konventionen i den mån den är tillämplig på dess institutioner och offentliga förvaltning och har, inom ramen för artikel 336 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*), exklusiv befogenhet att godta skyldigheterna i konventionen med avseende på sina egna institutioner och sin egen offentliga förvaltning. Det är därför lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskommittén vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, eftersom de planerade akterna är ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i unionsrätten då de kan få betydelse för den framtida tolkningen av tillämpliga bestämmelser i konventionen.

Utkasten till slutsatser om frågor som omfattas av unionens befogenhet, vad gäller dess institutioner och offentliga förvaltning, är förenliga med unionens politik och mål och ger inte upphov till några problem vad gäller unionsrätten. Det föreslås därför att unionen inte ska invända mot antagandet av utkasten till slutsatser vid partskommitténs 20:e möte.

3.4. Det planerade valet av fem ledamöter till Grevio

Som medlem av partskommittén har EU fem röster i det kommande valet av fem ledamöter till Grevio vid partskommitténs möte den 2 juni 2026. Ledamöterna kommer att väljas av partskommittén bland de 15 kandidater som har nominerats av 13 parter.

Av de 13 parterna är 11 EU-medlemsstater. Alla nominerade kandidater uppvisar omfattande tvärvetenskaplig erfarenhet på området bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet, som redogörs för i dokumentet IC-CP(2026)2. EU:s ståndpunkt bör enligt förslaget vara att avstå från att rösta i valet.

4. RÄTTLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i EUF-fördraget föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”. Begreppet *akter med rättslig verkan* omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”¹¹.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Partskommittén är ett organ som inrättats genom Istanbulkonventionen. De planerade slutsatser som det ankommer på partskommittén att anta, liksom beslutet att avstå från att rösta vid valet av ledamöter till Grevio, utgör akter med rättslig verkan. De planerade akterna är ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i unionsrätten, eftersom de kan påverka den framtida tolkningen av de tillämpliga bestämmelserna i Istanbulkonventionen. Den

¹¹ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland mot rådet, C-399/12,

ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelan kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelan.

Vad gäller en planerad akt som samtidigt har flera syften eller beståndsdelar, vilka är oskiljaktigt förbundna med varandra utan att det eller den ena är av underordnad betydelse i förhållande till det eller den andra, måste den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget undantagsvis inbegripa de däremot svarande olika rättsliga grunderna.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

När det gäller den materiella rättsliga grunden har EU anslutit sig till Istanbulkonventionen med avseende på frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet, närmare bestämt frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning¹² och frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*¹³. EU:s anslutning till Istanbulkonventionen delades upp på två separata rådsbeslut för att beakta Danmarks och Irlands särskilda ställning med avseende på avdelning V i EUF-fördraget. Beslutet om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskommittén bör följaktligen också, när de relevanta slutsatserna rör båda frågorna, delas upp i två beslut. Det föreslagna beslutet gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning. Den materiella rättsliga grunden för beslutet är därför artikel 336 i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 336 i EUF-fördraget jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

12 Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ>).

13 Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 20:e möte, vad gäller de slutsatser som riktas till vissa parter om deras tillämpning av den konventionen och vad gäller valet av ledamöter till expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet när det gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 336 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och av följande skäl:

- (1) Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*konventionen*) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2023/1075¹⁴, vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, och genom rådets beslut (EU) 2023/1076¹⁵, vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*, i den mån sådana frågor omfattas av unionens exklusiva befogenhet, och trädde i kraft i unionen den 1 oktober 2023.
- (2) Enligt artikel 66.1 i konventionen ska expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (*Grevio*) övervaka konventionsparternas (*parterna*) tillämpning av konventionen. I enlighet med artikel 68.11 i konventionen ska Grevio anta rapporter och slutsatser gällande de åtgärder som den berörda parten har vidtagit för att tillämpa bestämmelserna i konventionen.
- (3) Partskommittén antar i enlighet med artikel 68.12 i konventionen rekommendationer som riktas till den berörda parten på grundval av Grevios rapport och slutsatser. Sådana rekommendationer gör åtskillnad mellan åtgärder som ska vidtas så snart som möjligt, med ett krav på återrapportering till partskommittén inom en treårsperiod, och åtgärder som, även om de är viktiga, inte är lika akuta. I slutet av den treårsperioden ska parten återrapportera till partskommittén om vidtagna åtgärder inom tio särskilda områden som omfattas av konventionen. På grundval av den rapporten och eventuell

14 Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1), beslut – 2023/1075 – SV – EUR-Lex.

15 Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4), beslut – 2023/1076 – SV – EUR-Lex.

annan information ska partskommittén anta slutsatser om genomförandet av de rekommendationerna, som utarbetats av partskommitténs sekretariat.

- (4) Partskommittén förväntas vid sitt 20:e möte den 2 juni 2026 anta följande utkast till slutsatser om nio parter tillämpning av konventionen (*utkastet till slutsatser*):
- (1) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Bosnien och Hercegovina som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)4 prov.
 - (2) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Cypern som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)5 prov.
 - (3) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Estland som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)6 prov.
 - (4) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Georgien som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)7 prov.
 - (5) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Tyskland som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)8 prov.
 - (6) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Island som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)9 prov.
 - (7) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Norge som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)10 prov.
 - (8) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Rumänien som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)11 prov.
 - (9) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Schweiz som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet C-CP(2026)12 prov.
- (5) Unionen har inom ramen för artikel 336 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt exklusiv befogenhet att godta skyldigheterna i konventionen med avseende på sina egna institutioner och sin egen offentliga förvaltning. I punkt 305 i sitt yttrande 1/19 av den 6 oktober 2021, Istanbulkonventionen¹⁶, fastslog Europeiska unionens domstol att en betydande del av konventionens skyldigheter avseende förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder i allt väsentligt åligger unionen i förhållande till dem som är anställda inom unionens administration och i förhållande till den del av allmänheten som besöker lokaler och byggnader tillhörande unionens institutioner, organ och byråer. I punkt 307 i samma yttrande fastslog domstolen vidare att unionen inte ska begränsa sig till att fastställa minimikrav eller stödjande åtgärder, utan själv ska säkerställa att dessa skyldigheter uppfylls fullt ut. Samtidigt bör omfattningen av unionens skyldigheter tolkas på ett sätt som tar hänsyn till unionens specifika natur och befogenheter. Eftersom unionens offentliga förvaltning saknar brottsbekämpande befogenheter bör rekommendationer om brottsbekämpningsfrågor, till exempel frågan om akuta förbudsåtgärder, tolkas som att de kräver att unionen säkerställer offrets säkerhet inom ramen för sina befogenheter, till exempel genom att vägra misstänkta förövare tillträde till institutionernas lokaler.
- (6) De planerade akterna gäller genomförandet av bestämmelser i konventionen som också är tillämpliga på unionen med avseende på dess egna institutioner och offentliga förvaltning. Det är därför lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på

¹⁶ Domstolens yttrande 1/19 av den 6 oktober 2021, Istanbulkonventionen, EU:C:2021:832.

unionens vägnar i partskommittén vad gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning, eftersom de planerade akterna är ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i unionsrätten då de kan få betydelse för den framtida tolkningen av tillämpliga bestämmelser i konventionen.

- (7) När det gäller Bosnien och Hercegovina omfattar utkastet till slutsatser om landets tillämpning av konventionen behovet av att harmonisera policyer och åtgärder som vidtas för att tillämpa konventionen genom att säkerställa att de omfattar alla former av våld mot kvinnor och att de övervakas och utvärderas på ett oberoende sätt (artikel 7 i konventionen), rationalisera antalet samordningsorgan och säkerställa tillräckliga ekonomiska resurser (artikel 10 i konventionen), sträva efter att samla in systematiska, jämförbara och uppdelade uppgifter från alla relevanta resurser (artikel 11 i konventionen) och säkerställa att akuta förbudsåtgärder kan utfärdas utan dröjsmål om det föreligger en överhängande fara (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom dessa utkast till slutsatser är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.
- (8) När det gäller Cypern omfattar utkastet till slutsatser om landets tillämpning av konventionen behovet av att sträva efter att samla in systematiska, jämförbara och uppdelade uppgifter från alla relevanta resurser (artikel 11 i konventionen), säkerställa att berörda myndigheter omedelbart kan utfärda kontaktförbud och akuta förbudsåtgärder i fall av överhängande fara och säkerställa att dessa förbudsåtgärder övervakas och genomdrivs (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom dessa utkast till slutsatser är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.
- (9) När det gäller Estland omfattar utkastet till slutsatser om landets tillämpning av konventionen behovet av att säkerställa att relevanta policyer och åtgärder tar upp alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen och genomförs på grundval av en genusmedveten förståelse av våld och att deras konsekvenser utvärderas (artikel 7 i konventionen), och säkerställa att praxis avseende akuta förbudsåtgärder stämmer överens med konventionen (artikel 52 i konventionen). Eftersom dessa utkast till slutsatser är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.
- (10) När det gäller Georgien omfattar utkastet till slutsatser om landets tillämpning av konventionen behovet av att säkerställa att alla relevanta policyer och åtgärder genomsyras av en genusmedveten förståelse av våld och att deras konsekvenser utvärderas systematiskt (artikel 7 i konventionen), säkerställa att det finns institutionaliserade strukturer för samordning och samarbete mellan relevanta aktörer för att säkerställa samordnade insatser från flera olika organ mot alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 18 i konventionen), säkerställa tillgången till skyddade boenden (artikel 23 i konventionen) och undvika onödiga förfaranden eller metoder som kan leda till att offren traumatiseras på nytt (artiklarna 49 och 50 i konventionen). Eftersom dessa utkast till slutsatser är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.
- (11) När det gäller Tyskland omfattar utkastet till slutsatser om landets tillämpning av konventionen behovet av att säkerställa samordning och samarbete mellan alla

relevanta aktörer vid genomförandet av policyer och åtgärder för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor och våld i hemmet, liksom att tillhandahålla samordnade insatser från flera olika organ utan diskriminering (artikel 7 i konventionen), och säkerställa att alla relevanta aktörer samlar in uppdelade uppgifter (artikel 11 i konventionen). Eftersom dessa utkast till slutsatser frågor är förenliga med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

- (12) När det gäller Island omfattar utkastet till slutsatser om landets tillämpning av konventionen behovet av att säkerställa att det nationella samordningsorganet ges ett tydligt mandat att fullgöra sina uppgifter och förses med särskilda resurser (artikel 10 i konventionen), och säkerställa en systematisk och genusmedveten riskbedömning (artiklarna 49, 50 och 51 i konventionen). Eftersom dessa utkast till slutsatser är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.
- (13) När det gäller Norge omfattar utkastet till slutsatser om landets tillämpning av konventionen behovet av att säkerställa att nationella policydokument är väl samordnade och föreskriver att alla former av våld mot kvinnor och våld i hemmet bemöts utifrån ett helhetsperspektiv (artikel 7 i konventionen), säkerställa insamling av uppdelade uppgifter (artikel 11 i konventionen) och säkerställa att relevanta myndigheter kan utfärda akuta förbudsåtgärder i situationer av överhängande fara (artikel 52 i konventionen). Eftersom dessa utkast till slutsatser är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.
- (14) När det gäller Rumänien omfattar utkastet till slutsatser om landets tillämpning av konventionen behovet av att säkerställa samordning och samarbete mellan alla relevanta aktörer vid genomförandet av policyer och åtgärder för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet (artikel 7 i konventionen), säkerställa tillräckliga ekonomiska resurser för att genomföra relevanta strategier och åtgärder samt stabil och hållbar finansiering för icke-statliga kvinnorrättsorganisationer som stöder offer (artikel 8 i konventionen), och säkerställa insamling av uppdelade uppgifter (artikel 11 i konventionen). Eftersom dessa utkast till slutsatser är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.
- (15) När det gäller Schweiz omfattar utkastet till slutsatser om landets tillämpning av konventionen behovet av att säkerställa lämplig finansiering för relevanta policyer och åtgärder och hållbar finansiering för organisationer som tillhandahåller specialiserade stödtjänster till kvinnor som utsatts för våld (artikel 8 i konventionen), fortsätta arbetet med att förbättra insamlingen av uppdelade uppgifter (artikel 11 i konventionen), och säkerställa att offer och deras barn har tillgång till specialiserade skyddade boenden i hela landet (artiklarna 22 och 23). Eftersom dessa utkast till slutsatser är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.
- (16) Fem ledamöter förväntas bli invalda i Grevio under partskommitténs möte den 2 juni 2026. De kommer att inneha mandatet från och med den 1 september 2026 till och med den 31 augusti 2030. Enligt artikel 66 i konventionen består Grevio av 15 ledamöter. Dess ledamöter måste väljas av partskommittén bland kandidater som

nominerats av parterna för en mandatperiod på fyra år, som kan förnyas en gång. Grevios ledamöter väljs bland parternas medborgare, med beaktande av en jämn könsfördelning och geografisk jämvikt samt tvärvetenskaplig sakkunskap.

- (17) Som ledamot av partskommittén har unionen rätt till fem röster i det planerade valet av fem ledamöter. De fem ledamöterna kommer att väljas av partskommittén bland de 15 kandidater som har nominerats av 13 parter. Av de 13 nominerande länderna är 11 EU-medlemsstater. Eftersom alla nominerade kandidater uppvisar omfattande tvärvetenskaplig erfarenhet på området bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet, som redogörs för i dokumentet IC-CP(2026)2, bör EU:s ståndpunkt vara att avstå från att rösta i valet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i den partskommitté som inrättats enligt artikel 67 i Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 20:e möte, ska vara följande:

1. Att inte invända mot antagandet av följande akter:
 - (1) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Bosnien och Hercegovina som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)4 prov.
 - (2) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Cypern som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)5 prov.
 - (3) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Estland som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)6 prov.
 - (4) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Georgien som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)7 prov.
 - (5) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Tyskland som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)8 prov.
 - (6) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Island som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)9 prov.
 - (7) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Norge som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)10 prov.
 - (8) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Rumänien som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2026)11 prov.
 - (9) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Schweiz som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet C-CP(2026)12 prov.
2. Att avstå från att rösta i valet av fem ledamöter till expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*